

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 7. S. Cæsari Regula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. minus Noster Cœnam celebravit in catino
A. C. 507. *fictili, non vero in vasis argenteis. Licet
 sine dubio dare vasa Domini ad redimen-
 dos homines, pro quibus redimendis dedit
 Animam suam. Num forte illi, qui vi-
 tio vertunt, Jesu Christi Servos vasorum
 ipsius impendio liberari a captivitate, eo-
 dem pretio, si captivi ipsi essent, liberari
 recusarent?* S. Cæsarius summam ægro-

n. II. tantium curam gerebat, domumque am-
 plissimam dedit, ubi Divinum officium
 commode auscultare poterant, & omni-
 bus necessariis rebus abundabant. Nun-
 quam non pauperibus ad Episcopum pa-
 tebat aditus, sæpe sibi famulantem jube-
 bat circumspicere, an non extra fores
 staret pauperulorum aliquis, qui ingre-
 di non vocatus non auderet.

§. VII.

S. Cæsarii Regula.

n. 15. Illo tempore, quo Franci Arelatem ob-
 federunt, Sanctus Cæsarius, Mona-
 sterium Virginum ædificare cœperat, suis
 etiam manibus laborans. Barbari, qui-
 bus deerant ligna, magnam, ut iis poti-
 rentur, hujus structuræ partem dejece-
 runt. Obsidione soluta opus complevit,
 & amplam posuit Ecclesiam in tres regio-
 nes divisam. Mediam S. Virgini, duas
 reliquas S. Joanni, & S. Martino dedica-
 vit. Primum quidem hoc Monasterium a

n. 32.

S. Joan.

S. Joanne appellatum, postea vero No-
men S. Cæsarii hæsit. Tota Ecclesia la-
pideis capulis strata erat, sub quibus San-
ctimoniales sepelirentur. Ad gubernan-
dum hoc Monasterium S. Cæsarius Soro-
rem suam Cæsariam Massilia revocavit,
quo eam Monasticis institutis inter Vir-
gines imbuendam miserat. Conjectura
est, istud Monasterium non fuisse aliud,
quam illud a Cassiano fundatum. Ve-
nit ergo ad novum Monasterium Cæsa-
ria, duas tresve habens comites; at bre-
vi magna fæminarum copia confluit.

In hoc Monasterio nihil antiquius,
quam Clausuram exacte servare, & hic

Articulus primus est illius Regulæ, quam
S. Cæsarius observandam dedit, & exin-
de in pluribus aliis Monasteriis recepta
est. Non modo Moniales nunquam egre-
diebantur, sed intra claustra, & ne qui-
dem in Ecclesiam vel vir vel mulier un-
quam admittebantur, nisi solum Episcopi,
Abbates, aut viri Religiosi exploratæ
Sanctitatis, ut ibi orarent, item Presby-
ter cum Diacono, Subdiacono & uno
duobusve Lectoribus, ut non nunquam
Missam celebraret. Intra claustra, si ne-
cessitas postulasset, intrabant Episcopi,
Provisor, & Artifices, qui ædificiorum rui-
nâs repararent. Provisor ille dicebatur,
qui negotia Monasterii externa curabat.
Erat colloquiis destinatus locus, in quo

adve-

Sæculum VI
A. C. 507.

n. 18.

Sup. XXI
S. 56.

Cod. Reg. to.
3. p. 11.

Reg. n. 33.
34. 35.

Regula pro
Monialibus.

n. 35

Sæculum VI. advenientes recipiebantur. Si illo Abbatissæ eundem esset, duas tresve Sorores eam comitari oportebat. Alteri non sine socia Seniore illo se conferre licebat. Vetitum erat cuiquam, vel ipsi Episcopo cibum præbere.

Virgines per annum probabantur, antequam illis conferretur habitus. Recipiebantur viduæ, & Puellæ minorenes; inde conficitur, Canonem Concilii Agathensis prohibentem, ne sæminæ necdum quadragenariæ velamen capitis daretur, ad omnes Moniales non pertinuisse. Poterant suscipi sex septemve annorum parvulæ. Sed alumnæ sæculares non admittebantur. Severe prohibebatur, ne quæ quidquam proprium possideret, nec Abbatissæ licebat habere famulam. Non licebat ab exteris quidquam accipere, vel dare. Nulla Monialium vel cubiculum habebat, vel forulos, qui clauderentur. In singulis cubabant lectis, sed in uno Dormitorio. Vetulæ, & infirmæ in alio loco degebant. Lecti omni ornatu, & operimentis carebant. Vestes Virginum candidæ. Qua magnitudine & altitudine tegumentum capitis esset, in Regula definiebatur, nempe paululum ultra unum pollicem. Vestimenta sua suis manibus conficiebant, & lanificio occupabantur. Singulis quotidie suum pensum, quod perficerent, dabatur. Verum prohi-

A. C. 507.

n. 37.

n. 36.

n. 3. 4.

c. 19.

n. 5.

n. 4. 15.

n. 2. 3.

n. 7.

n. 41. 42.

Reg. n. 14.

41. 43.

Reg. n. 3.

11.

prohibitum erat, acu phrygia pingere, Sæculum VI. A. C. 507.
lavare, aut refarcire vestes exterorum.

Ecclesiæ earum ornamenta lanæa, erant vit. Lib. I. n. 33.
vel lineæ, nec picta, nec floribus decora-

ta. Istarum Puellarum aliquæ Libros Sa-
cros pulcherrimis litteris describebant.

Omnes legere docebantur, & quotidie Reg. n. 17.
duabus horis a Sexta matutina usque ad

octavam legebant. Etiam per aliquam Reg. n. 15.
partem temporis, quo labori manuum

vacabant, legebatur.

Mense Septembri, & Octobri jejuna-
bant Diebus Lunæ, Mercurii, & Veneris.

A prima Nov. usque ad Nativitatem Do- Reg. n. 15.
mini quotidie, exceptis Festis, & Sabba-

tis. Ante Epiphaniam jejunabant septem
diebus. Ab Epiphania usque ad Qua-

dragesimum Diebus Lunæ, Mercurii, & n. 16.
Veneris. Pransuris portiones duæ, cœ- n. 17.
naturis tres apponebantur. Nunquam

carnes quadrupedum inferebantur, at in-
firmis volatilia. Balneo, nisi Medicus

præscripsisset, non utebantur. Ad Cor-
rectionem adhibebantur exhortationes,

excommunicatio, id est, separatio ab ora-
tione, aut a mensa communi, & denique

Disciplina, id est, flagellatio. Episcopi n. 24.
hoc correctionis genere utebantur non vit. lib. I. n. 13.

modo in servos suos, sed etiam in homi-
nes liberos, qui sibi subditi erant, atque

tanquam singularis mansuetudinis argu-
mentum de S. Cæsario refertur, quod Le-

Deut. 25, 2.
gis

Sæculum VI. A. C. 511. gis Mosaicæ rationem habuerit, & nunquam plures, quam triginta novem plagas delinquenti infligi jusserit.

§. VIII.

Concilium Aurelianense primum.

Non nulli Canones ad Disciplinam Monasticam pertinentes conditi sunt in primo Concilio Aurelianensi anno 511. Felice Consulatum gerente 10. Julii celebrato. Clodoveus Rex circa varios Articulos Episcopos consultaturus congregari eos jusserat. Canones condiderunt triginta & unum, miseruntque ad Regem, ut eos sua Auctoritate firmaret. Canon primus confirmat jus Asyli secundum Canones, & Legem Romanam. Prohibetur, ne rei non tantum ex Ecclesia, sed nec ex vestibulo Domus Episcopalis rapiantur, nec in manus Potestatis Sæcularis tradantur, nisi fide accepta, quod Judex reum mutilaturus non sit, nec alia pœna affecturus. Econtra reus parti læsæ satisfaciatur, & quicumque juramentum violaverit, excommunicetur. Si Pars læsa transigere noluerit, & reus aufugerit, Clerici eundem in judicio sistere non tenebuntur. Mos erat inter Barbaras Gentes, ut reos pedibus, manibusve, aut alia corporis parte truncarent. Hinc ex illo tempore sæpe de mutilatione mentio occurrit. In ejusmodi quoque Pactum sæpe

to. 4. Conc.
p. 1403.